

Tuotantoeläinten hyvinvoinnin neuvottelukunta 4 Kokous 3/2020

Pöytäkirja

Aika 4.6.2020, klo 12:30–14:30
Paikka Etäkokous, Ms Teams
Jakelu Tuotantoeläinten hyvinvoinnin neuvottelukunta

Jäsenet ja (varajäsenet) **läsnäolleet tummennetulla**
Olli Ruoho, puheenjohtaja, Eläinten terveys ETT ry
Juha Nousiainen, varapuheenjohtaja, Valio Oy

Leena Suojala, Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry
(**Marjukka Manninen**, Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry)

Mikaela Strömberg-Schalin, Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC r.f.
(Jonas Laxåback, Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC r.f.)

Tarja Koskela, Itä-Suomen yliopisto
(Annika Lonkila, Itä-Suomen yliopisto)

Jarkko Niemi, Luonnonvarakeskus
(Matti Pastell, Luonnonvarakeskus)

Anna Valros, Helsingin yliopisto
(Jarmo Valaja, Helsingin yliopisto)

Salla Tuomivaara, Kriittisen eläintutkimuksen verkosto
(Jari Kärkkäinen, Turun yliopisto)

Taina Mikkonen, Ruokavirasto
(Jaana Mikkola, Ruokavirasto)

Taina Kingelin, Länsi- ja Sisä-Suomen Aluehallintovirasto
Sofia Väärikkälä, Lounais-Suomen Aluehallintovirasto

Heidi Kivekäs, Animalia ry
(Veikka Lahtinen, Animalia ry)

Kati White, SEY Suomen Eläinsuojeluyhdistysten liitto ry
(**Maria Lindqvist**, SEY Suomen Eläinsuojeluyhdistysten liitto ry)

Sanna Nokka, ProAgria Keskusten Liitto ry
(Essi Wallenius, Armenta Benessi)

Tuomas Herva, A-tuottajat
(**Anne Ollila**, Paliskuntain yhdistys)

Matti Kalervo, Kesko Oyj
(Sari Ristaniemi, SOK)

Timo Niemi, Kuluttajaliitto – Konsumentförbundet ry
(Juha Beurling, Kuluttajaliitto – Konsumentförbundet ry)

Susanna Ahlström, pysyvä asiantuntija, maa- ja metsätalousministeriö

Satu Raussi, sihteeri, Eläinten hyvinvointikeskus EHK, Luonnonvarakeskus

Kutsuttuina

Laura Hänninen, Helsingin yliopisto

1. Kokouksen avaus

Puheenjohtaja avasi kokouksen klo 12:30.

2. Kokouksen järjestäytyminen

Kokous todettiin ajoissa koolle kutsutuksi ja päätösvaltaiseksi. Kokouksessa oli mukana 13 edustajaa, 4 varaedustajaa ja 1 henkilö kutsuttuna. Läsnä olleiden henkilöiden nimet on tummennettu yllä neuvottelukunnan nimelistassa.

Esityslistan muihin asioihin toivottiin lisättävän turkiseläinten suojelun asetuksen uudistukseen osallistuminen. Päätettiin ottaa asia käsittelyyn maa- ja metsätalousministeriön ajankohtaiskatsauksessa.

3. Edellisen kokouksen (23.3.2020) pöytäkirjan hyväksyminen

Edellisen kokouksen 26.3.2020 pöytäkirja hyväksyttiin.

4. Vesipuhvelin hyvinvointi, *Laura Hänninen, Helsingin yliopisto*

ELT Laura Hänninen Helsingin yliopiston eläinlääketieteellisestä tiedekunnasta kertoi neuvottelukunnalle vesipuhvelien käyttäytymisestä ja hyvinvoinnista tutkimuskirjallisuuden pohjalta.

Vesipuhvelit, joita Aasiassa kutsutaan köyhän miehen traktoreiksi, ovat kesyyntyneet niin sanotussa ensimmäisessä domestikaatioaallossa noin 6 000 - 7 000 vuotta sitten. Eläimet luokitellaan yleensä jokipuhveleihin, joita käytetään maidontuotannossa Intiassa ja Etelä-Euroopassa, sekä suopuhveleihin, joita käytetään enemmän vetoeläiminä. Joki- ja suopuhvelit pystyvät lisääntymään keskenään. Rotuja on noin 75 ja eri rotuisten vesipuhveleiden koko ja näkö vaihtelee. Myös villi vesipuhveli on yhä olemassa. Lajia esiintyy myös villiintyneenä eli feraalina esimerkiksi Australiassa, jossa vesipuhvelit ovat joskus olleet ihmisten hoidossa, mutta sittemmin päästetty villiintymään.

Tumma paksu iho suojaa vesipuhvelia auringon voimakkaita uv säteitä vastaan. Eläimillä on hyvin vähän karvaa ja vähän hikirauhasia, ja siksi rypeminen on vesipuhveleille erittäin tärkeää lämmönsäätelyn kannalta. Rypeminen lisää ihon verenkiertoa, joten rypiessä lämpö haihtuu kehosta paremmin. Sosiaalinen kehonhoito on vesipuhveleille tärkeää, sekä esimerkiksi kihnuttaminen, nuoleminen ja hännän hoito. Vesipuhvelit hyödyntävät nautoja paremmin kortista rehua, mutta syömiseen kuluu nautoja enemmän aikaa.

Vesipuhvelilla on matriarkaaliset perheryhmät kuten naudalla. Naaraspuoliset yksilöt jäävät laumaan ja vakiinnuttavat siellä asemansa. Sonnit elävät lehmälaumojen ympärillä, ja ovat lehmiä lyhytikäisempiä. Luonteeltaan vesipuhvelit ovat hyvin uteliaita ja käyttävät runsaasti aikaa ympäristön tutkimiseen. Nautaan verrattuna vesipuhvelin luonne on nopeammin kiihtyvä.

Emo-jälkeläiskäyttäytyminen on kuten naudalla. Vesipuhvelilehmä hakeutuu syrjään laumasta poikimaan. Vasikka viettää elämänsä ensimmäiset päivät piilossa ja emä käy imettämässä. Myöhemmin vasikka seuraa emäänsä ja liittyy muuhun laumaan. Imemisen tarve vasikalla on voimakas. Vesipuhvelilehmä hyväksyy muutkin kuin omat vasikkansa imemään. Usein nuorella, ensimmäistä kertaa poikivalla, emolla on huonompi maidontuotto, kuin vanhemmilla lehmillä, ja nuoren emon vasikka voi hakea ja imeä maitoa lauman muilta lehmiltä. Luonnonoloissa vesipuhvelit imettävät yhdessä, ja imetyksen aloitteentekijänä on nälkäinen vasikka. Vasikka on emon alla 10-12 kk ja vieroittuu, kun uusi vasikka syntyy.

Uteliaasta luonteesta on etua. Vesipuhvelit kiinnostuvat myös ihmisestä ja tottuvat ihmisen läsnäoloon. Siitä huolimatta vesipuhvelin käsittely on hyvä aloittaa jo aivan pikkuvasikkana. Jos tilaa on vähän ja vesipuhveli kokee olonsa uhatuksi, niin toisin kuin yleensä nauta, vesipuhveli voi käydä

ihmisen päälle. Esimerkiksi hyvin lehmälaumaansa suojeleva siitossonni voi aiheuttaa vaaratilanteita. Vesipuhvelisonnien ihmiskäsittelyyn totuttaminen tulisikin aloittaa jo hyvin varhain.

Intensiivisessä maidontuotannossa vesipuhvelivasikat vieroitetaan emästään jopa heti vasikan synnyttyä. Intensiivisessä tuotannossa vesipuhveleiden vasikkakuolleisuus on korkea, keskimäärin 10-20 % vasikoista menetetään, ongelmatoilla vasikkakuolleisuus voi olla jopa 40 %. Pikkuvasikoita tappavat erityisesti ripulit. Imemiseen liittyvät ongelmat ovat yleisiä.

Jos vesipuhveleiden lämmönsäätelystä ei huolehdita, niiden hedelmällisyys heikkenee kiimakierron pidentyessä. Vesipuhveleita pidetään tuotanto-oloissa ahtaasti; tilaa voi olla vain 3 m² per aikuinen eteenpäin. Mutta myös tyypillisesti pihatoissa 10 m² per aikuinen ja sekä jaloittelutarha tai jopa laidun. Vasikoiden tila on yleensä 1-2 m² per eläin. Tilanahtaus vähentää lehmien maidontuotantoa. Ahtaasta navettatilasta ryhmästä yhden eläimen erottaminen on vaikeaa ja ihmiselle jopa hieman vaarallista. Eläinten tutkimiskäyttäytyminen vähenee ahtaudessa. Kielenpyöritystä ja suuhun liittyviä stereotyyppioita esiintyy, jos vesipuhvelit eivät saa käyttää aikaa syömiseen ja karkearehun pureskeluun.

Welfare Quality WQ® eläinten hyvinvoinnin mittausten menetelmän soveltuvuutta vesipuhveleille on testattu ja koetettu, käyttäen pohjana naudoille tehtyjä mittareita, ja lisäksi erikseen mittareita vesipuhvelille. Tutkimuksessa havaittiin, että kolmanneksella tuotantoeläiminä pidettävistä vesipuhveleista oli ylikasvaneet sorkat. Sorkanhoidon laiminlyönteihin voi olla yhtenä syynä vesipuhveleiden käsittelyn vaikeus, joka hankaloittaa sorkanhoidotoimenpiteitä. Ruokintaongelmista aiheutuvat emättimen ulostulot eli emätinprolapsit sekä kohtuprolapsit olivat vesipuhvelinaarailla yleisiä, esiintyvyyden mediaani tutkimuksessa oli 10 %. Ihossa ja helluvaisessa voi vesipuhveleilla esiintyä nirhaumia, jotka johtuvat siitä, että ruokintapaikan rakenteiden säätö ei ole kunnossa. Vesipuhvelilehmien maidontuotannossa käytetään rutiininomaisesti oksitosiinihormonia, sillä vesipuhvelit eivät anna maitoa lypsykoneeseen naudatan tavoin. Oksitosiinihormonin toistuvasta pistämisestä epähygieenisissä olosuhteissa aiheutuu paiseita. Rypemisalveita ei juuri ole tuotannossa käytössä, joten vesipuhvelit makaavat monesti kostealla sontaisella navetan käytävällä. Noin 1/3 eläimistä havaittiin tutkimuksessa tekevän näin.

Vesipuhvelin kallon rakenne on erilainen kuin naudalla. Siksi naudatan tainnutukseen tarkoitettu pultti ei ylety tainnutettaessa oikeaan kohtaan vesipuhvelin kallossa. Nautakäytössä oleva pultti voisi yltyä tainnuttamaan vesipuhvelin takaraivon kautta ammuttuna, mutta tallainen ampumasuunta on teknisesti hankala, sillä pulttipistoolin oikea suuntaus on vaikeaa. Vesipuhvelin tainnutukseen ei vielä ole selkeää hyvää ratkaisua.

Tutkittua tietoa ei löydy siitä, miten vesipuhvelia kasvatettaisiin Suomen kaltaisissa viileissä ja kylmissä oloissa. Kehon äärialueiden paleltumia ainakin voi tulla, niihin on kiinnitettävä huomiota. Ruokinta, sorkanhoido ja vasikoiden vieroitus mietityttävät myös. Elintilaa tulee olla vesipuhveleille riittävästi ja rypemismahdollisuus on hyvin tärkeä. Ihmiskäsittelyyn totuttamien heti pikkuvasikkana kannattaa. Tainnutus on sopivan menetelmän puuttuessa ongelma.

Todettiin, että ensimmäiset vesipuhvelit tulivat Suomeen niihin aikoihin, kun käsiteltiin uutta eläinten hyvinvointilakia, johon on suunniteltu sallittujen tuotantoeläinlajien positiivilistaa. Positiivilistassa ei nyt ole vesipuhvelia, eikä listaa olla muuttamassa, ennekuin eduskunta ottaa kantaa uuden eläinten hyvinvointilain sisältöön. Puhvelimaidon tuotanto ei Suomessa myöskään ole sallittua, vesipuhvelia voitaisiin siis käyttää meillä nyt vain lihantuotantoon, maidontuotantoa varten pitäisi muuttaa lainsäädäntöä. Puhvelimaidon tuotanto tarkoittaa käytännössä sitä, että vasikat vieroitetaan emistään varhain, mikä on aiheuttanut vasikoille hyvinvointiongelmia Italiassa. Vesipuhvelin kehitys-

ja kesytyshistoria on tapahtunut erilaisissa ilmasto-olosuhteissa kuin miellä Suomessa. Lainsäätäjän näkökulmasta vesipuhvelien tuonti Suomeen on ongelmallista.

Esitettiin näkemys, että vesipuhveli tulisi olla positiivilistassa ja vastakkainen näkemys, että vesipuhvelia ei tulisi lisätä positiivilistaan. Ensimmäisen näkemyksen perusteluna tuotiin esiin elinkeinovapaus ja vastakkaisen näkemyksen perusteena se, ettei vesipuhvelien pito Suomessa ole eettisesti perusteltavissa. Suomen tietävästi ainoassa vesipuhvelien pitopaikassa omistajat toivovat, että vesipuhveli olisi meillä sallittu maidontuotantoeläin.

Ruotsissa on vesipuhvelinmaidontuotantoa. Ruotsalaisten vesipuhvelituottajien nettisivujen perusteella vesipuhvelivasikoita on vaikea saada juomaan tuttiämpäristä. Sorkkahoito vaatii erilaista osaamista kuin nautojen sorkkahoito, sillä vesipuhvelin sorkka eroaa naudnan sorkasta. Vesipuhvelin sorkan asento on omalaisensa, ja sorkkahoitajalla täytyy olla osaamista nimenomaan vesipuhvelista. Rypemisen tarve on eläimillä voimakas. Jos vesipuhvelit päästetään talviaikaan ulos jaloittelemaan, niin ne yrittävät rypeä jäisissäkin lammikoissa, mikä on hankalaa lämmönsäätelyn kannalta.

Hyvinvointilain positiivilistan ideana on estää kokeilumielessä uusien eläinlajien hankkiminen. Ajatuksena on, että ennen uusien eläinlajien ottamista ihmisen pitoon selvitetään, onko mahdollista pitää uutta eläinlajia lainsäädännön vaatimukset täyttäen. Eläintenpitäjällä, eläinlääkärillä, sorkkahoitajalla, lopettajilla ja viranomaisella pitää olla käsitys siitä, mitä uudet eläinlajit ovat, ja mitä ne vaativat voidakseen hyvin.

Todettiin, että lihan ja eläintuotteiden kulutus on laskussa, eikä senkään vuoksi ole järkevää tuoda Suomeen uutta tuotantoeläintä erikoistuotantoon. Vesipuhvelin lajityypillisiä tarpeita ei ole helppo täyttää ja kylmät olosuhteet epäilyttävät. Sioillakin on vaikeaa toteuttaa tuotanto-oloissa rypemisen tarvetta, ja epäiltiin sen olevan vaikeaa myös vesipuhvelilla.

Tuotiin esille toivomus, että neuvottelukunta antaa kannanoton siitä, että vesipuhvelia ei tarvita eikä haluta Suomeen tuotantoeläimeksi. Perusteluina lainsäädäntöön tuleva tuotantoeläinten positiivilista, johon vesipuhveli ei kuulu, eläinlääkintä- ja sorkkanhoito-osaamisen puute, Suomen ilmasto-olosuhteet ja kunnollisen tainnutusmenetelmän puuttuminen. Toisaalta tuotiin esille näkemys, että sallittujen tuotantoeläinten positiivilistalla puututaan elinkeinovapautteen eläinten hyvinvoinnin nimissä. Positiivilistan muuttamisen todettiin olevan vaikeaa, ja on elinkeinoja rajoittavaa, jos positiivilistalla ei ole tuotantoeläimiä, joita meillä tällä hetkellä Suomessa on. Vesipuhveleista suomenkaltaisissa oloissa tarvitaan tietoa, todettiin.

Positiivilista-asia otetaan vesipuhvelit huomioiden esille seuraavassa kokouksessa ja tuolloin pohditaan, tekeekö neuvottelukunta asiasta kannanoton.

5. Kanin käyttäytymistarpeiden lisäys neuvottelukunnan olennaisten käyttäytymistarpeiden taulukkoon

Todettiin, että kanien olennaisia lajityypillisiä käyttäytymistarpeita ei ole kirjattu neuvottelukunnan tuotantoeläinten olennaisten käyttäytymistarpeiden taulukkoon. Käyttäytymistarpeet luonnostellaan kanien osalta käyttäen hyväksi Euroopan elintarviketurvallisuusvirasto EFSA:n raporttia, kaninkasvattaja Jonna Kumpulaisen esitystä neuvottelukunnan kokouksessa ja kotimaisia kaniasiantuntijoita, kuten Marianna Norring, Paula Hirsjärvi, Maria Lindqvist ja Helena Telkänranta. Sihteeri luonnostelee tekstin asiantuntijoiden kanssa ja neuvottelukuntalaiset kommentoivat luonnosta.

6. Ajankohtaista maa- ja metsätalousministeriöstä, *Susanna Ahlström, mmm*

EU komissiolla on käynnissä EU:n eläinsuojelulainsäädännön fitness check heinäkuun loppuun asti. Kaikki voivat lausua kantansa EU eläinten hyvinvointilainsäädännön kehitystarpeista. Lausuntoja käytetään EU:n eläinten hyvinvointilainsäädännön arviointiin, jonka komissio aikoo saada valmiiksi vuoden 2021 loppuun mennessä. Keskusteltiin, että **komissio pohtii nyt, miten EU:n eläinten hyvinvointilainsäädäntöä tulevaisuudessa kehitetään**. Edellistä EU:n eläinten hyvinvointistrategiaa arvioidaan parhaillaan katsomalla taaksepäin. Hyvinvointilainsäädännön Fitness Check ja Roadmap tähtäävät tulevaisuuden lainsäädäntötarpeisiin. Suomen puheenjohtajuuskauden neuvoston päätelmät eläinten hyvinvoinnista kuuluvat samaan teemaan. Monilta osin EU:n eläinten hyvinvointilainsäädäntö on vanhentunutta, esimerkiksi vuodelta 1998 peräisin oleva tuotantoeläinsäädös (nro 58) on epätarkka ja jälkeenjäänyt. Samoin EU:n eläinlajitusasetus on epäselvä ja osin ristiriitainen, todettiin. EU tason lainsäädännön uudistaminen kestää vuosia ja hyvin todennäköisesti vasta seuraava komissio pääsee käsiksi lainsäädännön uudistamiseen.

Lausunnolla on parhaillaan **luonnos valtioneuvoston asetukseksi lampaiden suojelusta**. Muutoksen kohteena on lampaiden ruokintatila, jota muokattiin edellisen lausuntokierroksen perustella. Edelliseen lausuntokierrokseen verrattuna uuteen luonnokseen on lisätty ruokintatilavaatimus myös karitsoille. Lausuntoaika päättyi 26.6.2020.

Kysyttiin, mikä on viranomaisten suorittamien **eläinsuojelutarkastusten tilanne nyt**, kun ne poikkeusaikana pistettiin tauolle. Vastattiin, että epäilyyn perustuvat eläinsuojelutarkastukset tehdään normaaliin tapaan, huomioiden kuitenkin koronan riskeiltä suojautuminen. Pääpaino tarkastuksissa oli poikkeustilan aikana vakavissa eläinten hyvinvoinnin laiminlyöntiepäilyissä, mutta nyt pyritään tekemään kaikki epäilyyn perustuvat eläinsuojelutarkastukset, ellei tarkastuspaikalla ole koronaepäilyä. Otantatarkastukset ovat nekin pikkuhiljaa alkamassa, mutta nyt karjanomistajalle ilmoitetaan etukäteen tarkastuksesta, pyrkien varmistamaan, ettei tarkastuskohteissa ole koronan kantajia. Tarkastaja ilmoittaa nyt etukäteen tarkastettavalle tilalle tulostaan, jotta esimerkiksi vanhemmat tilalla asuvat ihmiset eivät tulisi tarkastuksiin mukaan, koska riskiryhmiä pyritään suojelemaan ja lähikontakteja välttämään.

Luonnos **valtioneuvoston asetukseksi turkiseläinten suojelusta** on jaettu turkisasetuksen uudistusta työstäneelle ryhmälle ja ryhmä kokoontuu keskustelemaan asiasta 5.6.2020. Poliittinen keskustelu turkisasetuksen uudistamisesta käydään ennen eduskunnan kesälomakautta. Lausuntokierros asetusluonnoksesta on tarkoitus ajoittaa loppukesään tai viimeistään alkusyksyyn 2020. Kysyttiin, ehtiikö neuvottelukunta ottaa kantaa turkiseläinasetuksen uudistukseen seuraavassa syyskuun kokouksessa? Vastattiin, että turkisasetuksen lausuntoaika on todennäköisesti kahdeksan viikkoa, jolloin lausuntoaikaa olisi koko syyskuu.

Alankomaissa turkistarhoilla on minkeissä todettu COVID-19 tautia, todettiin. Siellä pelätään, että SARS-CoV-2 virus jää kiertämään minkkitarhoille. Myös tarhojen kissoista on eristetty koronaa ja virusta on löytynyt myös kuivikepuruista. Alankomaissa aiotaan lopettaa kaikki minkit infektoituneilta turkistarhoilta. Supikoira on myös altis koronaviruksille, ja voi tartuttaa ihmisen. Kysyttiin, miten ja millaisin toimenpitein Suomi on varautunut, jos COVID-19 tauti lähtee leviämään Suomen minkkitarhoilla. Vastattiin, että niin Ruokaviraston eläintautiasiantuntijat kuin Suomen turkistarhaajat ovat tietoisia Keski-Euroopan turkistahojen korontilanteesta. Suomessa ei ole havaittu oireita minkeissä. Alkukesä on turkistarhalla penikoimisaikaa, jolloin siellä on vähän ihmisliikennettä. Tarhoilla käytetään hengityssuojaimia ja flunssaoireisena ei mennä tarhalle.

Aluehallintoviranomaiselta saatiin kokouksen aikana tiedoksi, että **minkkien SARS-CoV-2 -tartunta voidaan pitää uutena vakavana eläintautina**. Uusi vakava eläintauti on määritelty eläintautilain 6 §:ssä. Uudesta vakavasta eläintaudista on ilmoitusvelvollisuus lain 3 luvun mukaisesti ja 4 luvussa säädetään toimenpiteistä taudinpurkauksissa. Tämä tarkoittaisi sitä, että tartunnan johdosta aluehallintovirasto voi antaa pitopaikalle päätöksen taudin leviämisen estämiseksi eläintautilain 23 §:n nojalla. Tavoitteena on ennen muuta ihmisten suojaaminen tartunnalta, mutta

tietenkin myös tartunnan leviämisen estäminen muille minkkitarhoille. Linjaus ei ainakaan toistaiseksi koske muita eläinlajeja kuin minkkejä. Ensisijaisena ohjeena on, että tautitapausepäilyissä tulee olla yhteydessä Ruokavirastoon ja sopia näytteenotosta sekä mahdollisista toimenpiteistä. Lisätietoja näytteenotosta antavat tiia.tuupanen@ruokavirasto.fi tai tiina.nokireki@ruokavirasto.fi tai Ruokaviraston Seinäjoen toimisto, puhelin 0401801585. Alankomaissa tartuntoja oli todettu toistaiseksi yhteensä neljällä minkkitarhalla. Lisäksi oli epäily, että tartunta olisi siirtynyt minkeistä kahteen ihmiseen. Alankomaissa tullaan tutkimaan kaikki minkkitarhat SARS-CoV-2 -tartunnan varalta. Suomessa kaikkien minkkitarhojen tutkimista ei suunnitella, vaan mahdollisen tartunnan toteaminen perustuisi oireellisten eläinten tutkimiseen.

7. Muut asiat

Tieteellisiin tai opetustarkoituksiin käytettävien eläinten suojelun neuvottelukunta TOKES tiedusteli tuotantoeläinten hyvinvoinnin neuvottelukunnan kiinnostusta osallistua keskusteluun **hyönteisten hyvinvoinnista** tuotantoeläiminä pidettävien hyönteisten osalta. TOKES on kokouksissaan kuullut hyönteisalan asiantuntijoita ja keskustellut hyönteisten hyvinvoinnista liittyen hyönteisten käyttöön tutkimustarkoituksessa. Hyönteisten hyvinvointiasioissa on mahdollista tehdä yhteistyötä yli neuvottelukuntarajojen. Tuotantoeläinten hyvinvoinnin neuvottelukunta suhtautui asiaan ja yhteistyöehdotukseen myönteisesti ja pyytää seuraavaan kokoukseensa asiantuntijoiksi hyönteistuotannon asiantuntijoita Luonnonvarakeskuksesta.

Neuvottelukunta kannatti osallistumista yhteistyökumppanina Helsingin yliopiston valtiotieteellisen tiedekunnan Suomen Akatemialle laatimaan hankehakemukseen "Lainsäädännön vaikutukset hiljaisiin toimijoihin: riittämättömästä tietoperustasta osallistaviin ratkaisuihin". Hankehakemuksen ja yhteistyöehdotuksen esitteli neuvottelukunnan jäsen, professori Anna Valros Helsingin yliopistosta. Hankehakemus on edennyt Suomen Akatemian strategisen tutkimuksen neuvoston toiselle hakukierrokselle. Eläimet liittyvät tutkimushankehakemukseen yhtenä "hiljaisten toimijoiden" ryhmänä. Muut toimijaryhmät koostuvat ihmisryhmistä, joiden ääni ei kuulu hyvin lainsäädäntöprosesseissa. Tutkimushankkeen mahdollisesti toteutuessa tullaan järjestämään esimerkiksi työpajoja, joihin neuvottelukuntalaisten toivotaan sidosryhmineen osallistuvan. Tutkimushankkeeseen on lupautunut mukaan myös seura- ja harrastuseläinten hyvinvoinnin neuvottelukunta. Puheenjohtaja allekirjoittaa neuvottelukunnan sitoumuksen suostua tutkimushankkeen yhteistyökumppaniksi.

8. Seuraavan kokouksen, 3.9.2020, asialista

Syyskuun kokous pidetään tilanteen mukaan joko fyysisenä tai etäkokouksena. Asialistalla kokouksessa ovat: neuvottelukunnan turkiseläinlausunto, hyönteisten hyvinvointikysymykset, tuotantoeläinten positiivista vesipuhveli huomioiden ja kanin käyttäytymistarpeiden luonnostelu.

9. Kokouksen päättäminen

Puheenjohtaja päätti kokouksen klo 14:19.

Helsingissä 3.9.2020

Olli Ruoho
Puheenjohtaja

Satu Raussi
sihteeri

Tuotantoeläinten hyvinvoinnin neuvottelukunta 4

Kokous 3/2020

Esityslista

Aika 4.6.2020, klo 12:30–14:30
Paikka Etäkokous, Microsoft Teams
Jakelu Tuotantoeläinten hyvinvoinnin neuvottelukunta 4

1. Kokouksen avaus
2. Kokouksen järjestäytyminen
3. Edellisen kokouksen, 26.3.2020, pöytäkirjan hyväksyminen
4. Vesipuhvelin hyvinvointi, *Laura Hänninen, Helsingin yliopisto*
5. Kanin käyttäytymistarpeiden lisäys neuvottelukunnan olennaisten käyttäytymistarpeiden taulukkoon
6. Ajankohtaista maa- ja metsätalousministeriöstä, *Susanna Ahlström, mmm*
7. Muut asiat
 - Hyönteisten hyvinvointi
 - Yhteistyökumppanuus Suomen Akatemian hankehakemuksen "Lainsäädännön vaikutukset hiljaisiin toimijoihin: riittämättömästä tietoperustasta osallistaviin ratkaisuihin" kanssa, *Anna Valros*
8. Seuraavan kokouksen, 3.9.2020, asialista
9. Kokouksen päättäminen

Liitteet

- Kokouksen 26.3.2020 pöytäkirja

Linkkejä

Tuotantoeläinten hyvinvoinnin neuvottelukunta Valtioneuvoston hankerekisterissä
<http://valtioneuvosto.fi/hanke?tunnus=MMM015:00/2016>

Valtioneuvoston asetus tuotantoeläinten hyvinvoinnin neuvottelukunnasta (330/2009)
<http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2009/20090330>

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi eläinten hyvinvoinnista ja eräiksi siihen liittyviksi laeiksi HE 154/2018 <https://valtioneuvosto.fi/paatokset/paatos?decisionId=0900908f805da0ad>

Matkalaskupohja <http://mmm.fi/yhteystiedot>

Blogijutut kokouksista Eläinten hyvinvointikeskuksen www.elaintieto.fi sivustolla

Tervetuloa kokoukseen!